

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ, κεφ. κθ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡ ἔ' ἔτ' ἔκ βρέφει^ς κοιμωμένη ἀνλοδημῖς,
Πορφυρέων παφίης νεοσίς ἴπτι κερκίδων.
Ἡ τακεραῖς λδ' ασχασα κέραις μαλακώτερον ὕπνου,
Λυσίδ' ἄλκυων τερπνὸν ἄψυρμα μέθης.
Υδατίνους φορέσασα βραχίονας· ἡ μόνη ὄσσιω
οὐ λάχεν· (ὡ γδ' ὄλη τὸν ταλάροισι γάλα)
Ἰταλίω ἤμειψεν, ἵνα πολέμοιο γθῆ αἰχμῆς
Αμπαύση ῥώμιον μαλθακὴν χάρμη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἐκ θοίνης φά^ς ἔχεν ἴπ' ἀχράδα μηκὰς ἰούσα,
Ἐκ δ' ἔφάνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχασα κέρην.
Διασῶν τὴν ἑτέρην γδ' ἐκέντρισεν ὄξυς ἀκάνθης
Ὀζ^ς. ἴδ' ὡς τέχνης δ' αὐδρον ἐνεργότερον.

Ἀδηλον.

Ὅταν θέλη τις ἡμέραν ἰδεῖν καλλῶ,
Σιωτυγχάνων σοι, γίγνεται καλήμερ^ς.
Τσιῦαντίον ἦ, καὶ ἴς εἰ μέλλῃ παθεῖν,
Μὴ τυγχάνων σοι, γίγνεται καχήμερ^ς.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ

ἀχαρίστους, κεφ. λ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπα^ς πείσωνι γνέθλιον ὥπαισε βίβλον
Μικρῶ, ἐν ἧ μὴ νυκτὶ πνησάμεν^ς.

Ἰλα^ς